

Lokal Anesteziklerin İzole Kobay İleumunun Peristaltik Aktivitesi Üzerine Etkisi

The Effect of Local Anesthetics on the Peristaltic
Activity of the Isolated Guinea - Pig Ileum

GÜLTEKİN SUNAM *

Lokal anesteziklerin hücre membranının depolarizasyonunu ve do-layısıyla iyonlara karşı olan geçirgenliğini önlemek suretiyle, yani membranı stabilize ederek sinir liflerinde iletimi bloke ettikleri bilinmektedir (1, 2, 3). Lokal anestezikler aynı zamanda otonom ganglionlarda da tembih intikalini bloke eder (4). Bu blokajın da, lokal anesteziklerin sinaptik membranı stabilize etmelerinden ileri geldiği kabul edilmektedir (2).

Dğer taraftan muhtelif müessir maddelerin barsak peristaltik hareketleri üzerine olan etkileri birçok çalışmaya konu teşkil etmiş, bu suretle gerek karışık bir sinirsel yapıya sahip olan barsakların fonksiyonel özellikleri, gerekse tetkik edilen müessir maddelerin tesir mekanizmaları hakkında bilgi edinilmeğe çalışılmıştır. Böylece hemikolin ve trietilkolinin izole kobay ileumunun peristaltik aktivitesini inhibe ettikleri tesbit edilmiş ve bu etkinin, bahis konusu amillerin asetilkolinin sentezini önlemeleri suretiyle, kolinerjik impüls intikalini bloke etmelerinden ileri geldiği kanaatine varılmıştır (5). Morfin ve metadonun izole kobay ileumunun peristaltik hareketlerini inhibe edici etkisini tetkik eden araştırmacılar, bu etkinin kısmen direkt düz adale paralizisine, kısmen de asetilkolinin kolinerjik mevkilerde açığa çıkışının önlenmesine bağlı olabileceği fikrini ileri sürmüştür (6,7,8).

Biz de bu çalışmamızda bazı lokal anesteziklerin izole kobay ileumunun peristaltik aktivitesi üzerine olan etkilerini ortaya koymak, bu hususda müessir lokal anestezik konsantrasyonlarını tesbit etmek ve tesir mekanizmalarını incelemek istedik.

* Farmakoloji Kürsüsü, Eczacılık Fakültesi, Üniversite, İstanbul.

M A T E R Y E L ve M E T O D

İzole kobay ileumunun peristaltik hareketlerini kaydettirmek için Trendelenburg'un tarif ettiği metoddan istifade edildi (9). Böylece kobay ileumu, suhuneti 36°C da sabit tutulan Tyrode solüsyonunu havi 50 ml hacimdeki izole organ banyosu içine yerleştirildi ve solüsyonun içinden devamlı hava geçirilerek oksijenasyonu temin edildi. Peristaltik hareketler, barsak lumeni içindeki sıvı basıncı muhtelif tecrübelerde sabit şekilde 30 ilâ 40 mm su sütunu basıncına eşit derecede artırmak suretiyle uyarıldı ve peristaltik hareketlerin barsak lumeni içinde tevlid ettiği hacim değişiklikleri, Stephenson'un kaydedicisi (10) aracılığı ile kimografin isli kâğıdı üzerine kaydettirildi.

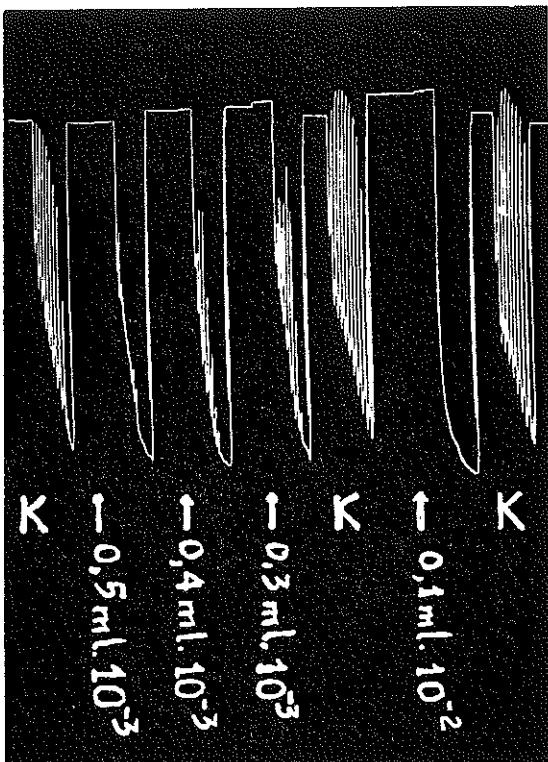
Tecrübelerde evvelâ, normal Tyrode solüsyonu içinde bulunan ileumda uyandırılan peristaltik hareketler 60 saniye süre ile kaydettirildi; müteakiben seri halinde yapılan tecrübelerin her birinde, banyo içine değişik konsantrasyonlarda lokal anestezik solüsyonu ilâve edildikten 30 saniye sonra, peristaltik refleks uyarılarak, 60 saniye süre içinde peristaltik hareketlerin husule gelip gelmediği tetkik edildi; bu suretle peristaltik hareketlerin husulünü tamamen önleyen lokal anestezik konsantrasyonu tesbit edildi. Ayrıca, evvelâ peristaltik hareketler uyarıldıktan sonra banyoya lokal anestezik solüsyonu ilâve edilerek, lokal anesteziklerin uyarılmış peristaltik hareketler üzerine olan etkileri araştırıldı. Tetkik edilen müessir maddeler, barsağın dışındaki vasta ilâve edildiğine göre, barsak üzerine seroza sathı istikametinden etki ettirilmiş oluyordu.

Lokal anestezik olarak prokain, lidokain ve tetrakain (hidroklorür tuzları halinde) tetkike tâbi tutuldu. Ayrıca bulguların değerlendirilmesinde yararlanmak maksadıyla, gangliyonlara etkili ilaçlardan olan tetraethylamonium bromür tecrübeye alındı. Bu maddelerin solüsyonları ağırlık/hacim esasına göre hazırlandı.

S O N U Ç L A R

Kontrol olarak, barsak içi basıncını artırmakla peristaltik hareketlerin uyandırıldığı müşahede edildikten sonra, barsak içi basıncı artırılmadan evvel ileum üzerine lokal anestezik maddenin 30 saniye süre ile tesir ettirilmesini müteakip peristaltik refleksin uyarılmadığı tesbit edildi. Daha sonra kullanılan lokal anesteziklerin, peristaltik hareketleri tamamen inhibe eden minimum efektif dozları araştırıldı (Şekil 1, 2 ve 3). Elde edilen sonuçlar aşağıda gösterilmiştir:

Lidokain hidroklorür için	:	2×10^{-5}
Prokain hidroklorür için	:	6×10^{-6}
Tetrakain hidroklorür için	:	2×10^{-6}

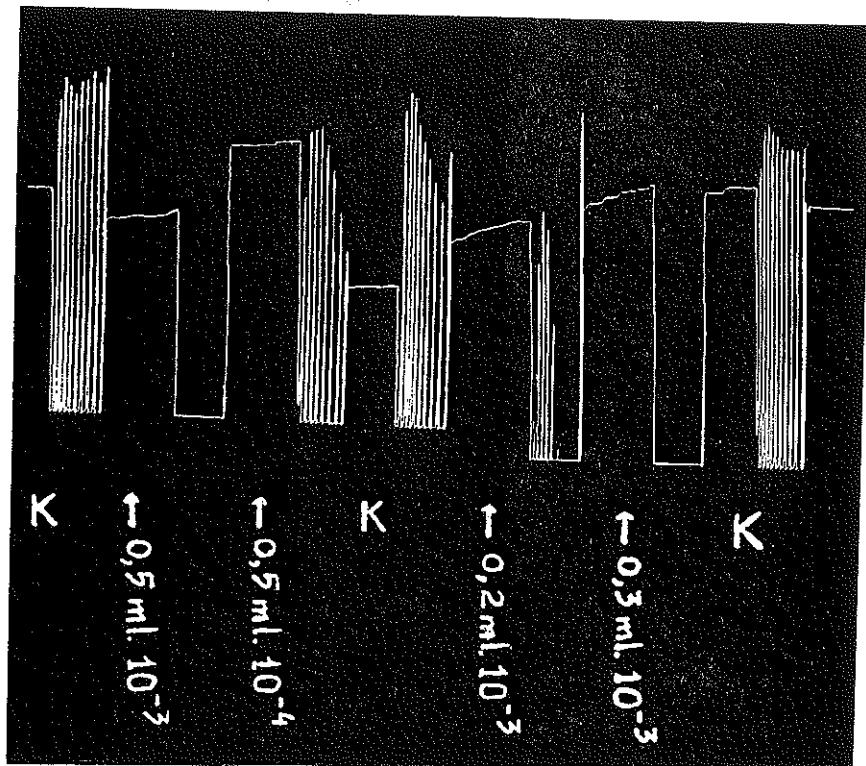
Şekil 1. Peristaltik aktivitenin lidokain tarafından blokajı.

K : Lidokainin etkisi altında olmayan ileumda kontrol maksadıyla uyanırdıran peristaltik hareketler. Oklar, değişen konsantrasyonlarda lidokain solüsyonunun banyoya ilâve edilmesini belirtmektedir, her defasında lidokain etki ettirildikten 30 saniye sonra peristaltik refleks uyarılmıştır. Böylece peristaltik hareketleri tamamen bloke eden lidokain konsantrasyonu tayin edilmiştir.

Bu değerlerden anlaşılabileceği üzere, peristaltik refleksin inhibisyonu bakımından en aktif olarak 2×10^{-6} konsantrasyonla tetrakain tesbit edilmiştir. Bunu 6×10^{-6} konsantrasyonla prokain takip etmekte, en az aktif lokal anesteziğin ise 2×10^{-5} konsantrasyonla lidokain olduğu görülmektedir.

Tetraetilamonyum bromürün ise peristaltik hareketleri 6×10^{-5} konsantrasyonda bloke ettiği müşahede edilmiştir (Şekil 4). Lokal anestezikler için tesbit edilen minimum efektif dozlar, tetraetilamonyumun

minimum efektif dozu ile mukayese edildiğinde, tetrakainin tetraethylamonyumdan 30 defa, prokainin 10 defa, lidokainin ise 3 defa daha aktif oldukları anlaşılmaktadır.

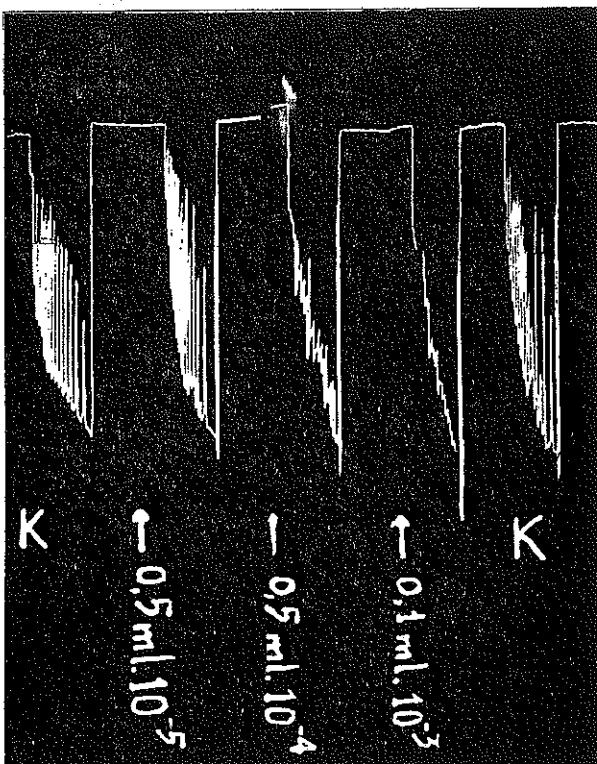
Şekil 2. Peristaltik aktivitenin prokain tarafından blokajı.

K : Prokainin etkisi altında olmayan ileumda kontrol maksadiyla uyandırılan peristaltik hareketler.

Oklar, değişen konsantrasyonlarda prokain solüsyonunun banyoya ilâve edilmesini belirtmekte olup, her defasında prokain etki ettirildikten 30 saniye sonra peristaltik refleks uyarılmıştır. Böylece peristaltik hareketleri tamamen bloke eden prokain konsantrasyonu tayin edilmiştir.

Diğer taraftan uyarılmış peristaltik hareketler üzerine lokal anestezik etki ettirmekle de peristaltik aktivitenin süratle blokaja uğradığı görülmüştür; yani lokal anestezik maddenin peristaltik hareketlerin uyarılmasından evvel veya sonra etki ettirilmiş olması, elde edilen sonuçda kalitatif bir değişikliğe sebep olmamıştır. Hatta minimal efektif doz bakımından da, bariz ve önemli kantitatif bir farklılık ortaya konamamıştır. Şekil 5 de bu husus aşıkâr olarak görülmektedir.

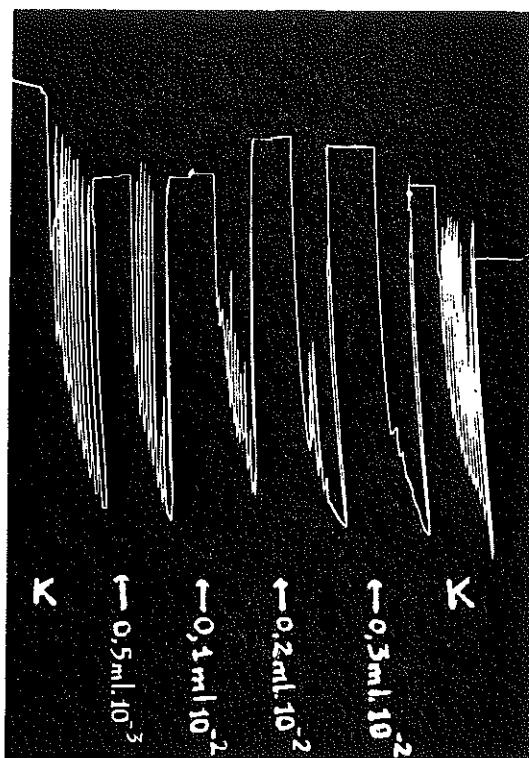
Yukarda belirtilen tecrübe bulgularına ilâve olarak, müşahede ettiğimiz diğer bir nokta da şudur: Lokal anestezik maddenin etkisi altında kalan ileumun Tyrode solüsyonu ile yıkamasını takiben geçen

Sekil 3. Peristaltik aktivitenin tetrakain tarafından blokajı.
K : Tetrakainin etkisi altında olmayan ileumda kontrol maksadıyla uyarılan peristaltik hareketler.

Öklar, değişen konsantrasyonlarda tetrakain solüsyonunun banyoya ilâve edilmesini belirtmektedir, her defasında tetrakain etki ettiirildikten 30 saniye sonra peristaltik refleks uyarılmıştır. Böylece peristaltik hareketleri tamamen bloke eden tetrakain konsantrasyonu tayin edilmiştir.

60 saniye sonunda barsak içi basıncını artırmakla, amplitüd ve frekans bakımından tecrübe başlangıcında yapılan kontrollere uyan traseler elde edilmiştir. Öyleyse lokal anestezik maddenin etkisi 60 saniye içinde tamamen zayıf olmuştur.

Sekil 4. Peristaltik aktivitenin tetraethylamonyum tarafından blokaji.

K : Tetraethylamonyumun etkisi altında olmayan ileumda kontrol maksadiyla uyandırılan peristaltik hareketler.

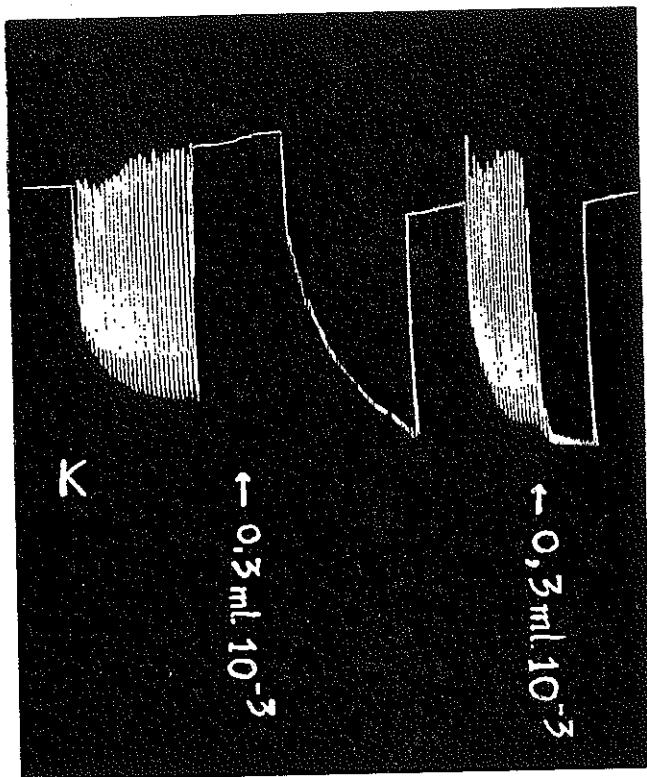
Oklar, değişen konsantrasyonlarda tetraethylamonyum solüsyonunun banyoya ilâve edilmesini belirtmekte olup, her defasında tetraethylamonyum etki ettiirildikten 30 saniye sonra peristaltik refleks uyarılmıştır. Böylece peristaltik hareketleri tamamen bloke eden tetraethylamonyum konsantrasyonu tayin edilmiştir.

T A R T IŞ M A

Tecrübelerde uyguladığımız metod ile elde ettiğimiz neticeyi kısaca ifade edecek olursak, izole kobay ileumu preparasyonunda barsak içi basıncını artırmak suretiyle refleks olarak uyandırılan peristaltik hareketler lokal anesteziklerin etkisi altında inhibisyonu uğramıştır.

Zakusov ve Ul'ianova (1) yaptıkları araştırmalarda, bir barsak bölgesinin gerilmesinin diğer bir barsak bölgesinin gevşemesine sebep olduğunu tesbit ettiler. Ayrıca bu visero-viseral refleksin, santral sinir sisteminin veya preganglionik sinirlerin tahribinden sonra da sebat

ettğini, buna mukabil gangliyonektomi veya ganglion bloke edici amillerin etkisi ile ortadan kaldırılabilğini gördüler. Mahiyetleri itibarıyle peristaltik hareketler de benzer bir durum arzettiklerine göre, fonksiyonel bakımından peristaltik hareketlerin husulünde senkron olarak faaliyet gösteren eksitator ve inhibitör nöronların mevcudiyetini kabul etmek gerekir (12,13). Aynı zamanda peristaltik aktivite için de santral sinir sisteminin mevcudiyetinin şart olmadığı ve heksametonium gibi ganglion bloke edici amillerle peristaltik hareketlerin ortadan kaldırılabilği bilinmektedir (8).

Sekil 5. Peristaltik hareketler uyarılmadan evvel veya uyarıldıktan sonra etki ettilen prokainin, her iki usulde de aynı tarzda peristaltik hareketleri bloke etmesi.

Bu müşahedeler sansitif sinirlerin, otonom sinir sisteminin periferik ganglion hücreleri ile fonksiyonel bağlantı tesis ettiğini ortaya çıkarmaktadır. Diğer taraftan, duyu organlarını ve sinir uçlarını tembih etmeye sahip olan asetilkolinin bu tesirlerini ortadan kal-

dirabilen heksametonyum, sinir dokusunun fizyolojik stimülüse karşı verdiği cevabı bloke edemez (14,15). Bu müşahedeler peristaltik refleksde heksametonyumun tesir noktasının afferent yollar üzerinde olmayıp, ganglion hücrelerinde bulunduğunu ortaya koymaktadır.

Bizim tecrübelerimizde de peristaltik hareketler refleks olarak husule getirildiğine göre, lokal anesteziklerin inhibitory etki noktasının refleks kavşı üzerinde bir mevki olması gerekir. Lokal anesteziklerin, sinir liflerinde fiziksel veya kimyasal tembihlerin tevlid ettiği depolarizasyonu önleyici, yani hücre membranını stabilize edici etkileri nazarı itibara alındığında, peristaltik refleksi inhibe edici tesirlerini de, ya refleks kavşının sansitif elemanları, yani mukoza epitel hücrelerinin kaidesinde yer alan sansitif sinir uçları ile Meissner pleksüsünün sansitif ganglion hücreleri üzerinde veya lonjitudinal ve sirküler düz adale lifleri arasında yer alan Auerbach pleksüsünün nöronları üzerinde icra etmeleri gereklidir.

Diğer taraftan tembih intikalı ile ilgili elektrofizyolojik olayların tetkiki esnasında, sinirin tembih edilmesine cevap olarak sinaptik mevkide «excitatory junction potential» (EJP) tâbir edilen elektrikî potansiyel değişikliklerinin husule geldiği ve prokainin EJP'yi karakteristik şekilde süratle bloke ettiği tesbit edilmiştir (16). Keza kedilerde, kolinerteraz inhibitörlerinden diisopropilfluorofosfat etki ettirilmiş servikal ganglionlarda postganglionik elektrikli deşarjların husule geldiği ve bu deşarjların prokaine çok hassas olup, süratle blokaja uğradığı müşahede edilmiştir (17,18). Bizim tecrübelerimizde de seroza satılı istikametinden ileuma etki ettirilen lokal anesteziklerin peristaltik refleksi 30 saniye gibi çok kısa bir süre içinde bloke etmesini ve aynı zamanda husule gelen blokajın 60 saniye gibi kısa müddet içinde ortadan kalkmasını değerlendirmek gereklidir. Zira periferik sinir uçları veya sinir aksonu üzerine etki eden lokal anesteziklerin tesiri, anestezik maddenin sinir lifi ile teması kesildikten sonra da bir süre devam etmektedir. Öyleyse lokal anesteziklerin etkisi sinir aksonları dışında bir mevki üzerinde olmalıdır. Ayrıca, Auerbach pleksüsünde inhibitör nöronların da mevcudiyeti ve bu nöron sinapslarında kaydedilen elektrikî potansiyel değişikliklerinin de (inhibitory junction potential) prokain tarafından bloke edildiği tesbit edilmiştir (14). Bu duruma göre peristaltik refleksin inhibisyonunda lokal anesteziklerin tesir mevkisinin barsak cidarındaki otonom ganglion hücreleri olması ve bahis konusu amillerin sinaptik membranı stabilize etmek suretiyle sinaptik intikalı bloke etmesi imkân dahilindedir. Ayrıca lokal anesteziklerin bu etkilerinin, aynen sinir liflerinde olduğu gibi,

tembihin sebep olduğu depolarizasyonda rol oynayan sodyum taşıyıcı sistemin, yani Ca^+ protein kompleksinin stabilizasyonu şeklinde tezahür ettiği düşünülebilir.

Ö Z E T

Çalışmada Trendelenburg'un metodundan istifade edilerek izole kobay ileumunun peristaltik hareketleri kaydettirildi ve bu hareketler üzerine lokal anesteziklerden prokain, lidokain ve tetrakain ile ganglion bloke edici maddelerden tetraethylamonyumun etkileri tetkik edildi.

Ganglion bloke edici amiller gibi, lokal anesteziklerin de peristaltik refleksi kısa bir süre içinde inhibe ettikleri ve bu inhibitör etkinin ileumu Tyrode solüsyonu ile yıkamakla yine kısa bir müddet zarfında zail olduğu tesbit edildi.

Tetkik edilen lokal anesteziklerin peristaltik hareketleri bloke eden minimum efektif dozları tayin edilerek, tetraethylamonyuma kıyasla lidokainin 3, prokainin 10 ve tetrakainin 30 defa daha aktif oldukları görüldü.

Literatür bulgularına da dayanarak, lokal anesteziklerin tesir noktasının otonom ganglion hücreleri olduğu ve sinaptik membranı stabilize etmeyle bahis konusu etkilerini husule getirdikleri kanatine varıldı.

S U M M A R Y

In this investigation, the effect of local anesthetics as procaine, lidocaine and tetracaine and that of ganglionic blocking agent as tetraethylammonium on the peristaltic reflex of the isolated guinea-pig ileum was studied using Trendelenburg's method.

Local anesthetics blocked the peristaltic reflex as does the ganglionic blocking agent, with a rapid onset and recovery of the action.

Minimum effective dose which blocked the peristaltic reflex was estimated for each agent tested. Tetracaine was found 30 times more potent than tetraethylammonium, whereas procaine and lidocaine were respectively 10 and 3 times more potent.

It is concluded that the local anesthetics acted on the autonomic ganglia by stabilizing the synaptic membrane.

L I T E R A T Ü R

1. Ruch, T.C., Patton, H. D., Woodbury, J. W. ve Towe, A. L., *Neurophysiology*, W. B. Saunders Co., Philadelphia-London (1961).
2. Shanes, A. M., *Pharmacol. Rev.*, **10**, 59 (1958).
3. Taylor, R. E., *Amer. J. Physiol.*, **196**, 1071 (1959).
4. Sinha, Y. K., *J. Pharm. Pharmacol.*, **5**, 620 (1953).
5. Varagic, V. ve Kazio, T., *Arch. int. Pharmacodyn.*, **165**, 181 (1967).
6. Beleslin, D. B., Bogdanovic, S. B. ve Rakic, M. M., *Ach. int. Pharmacodyn.*, **164**, 345 (1966).
7. Paton, W. D. M., *Brit. J. Pharmacol.*, **12**, 119 (1957).
8. Schaumann, W., *Brit. J. Pharmacol.*, **12**, 115 (1957):
9. Trendelenburg, P., *Arch. exp. Path. Pharmakol.*, **81**, 55 (1917).
10. Stephenson, R. P., *J. Physiol. (London)*, **107**, 162 (1948).
11. Zakusov, V. V. ve Ul'ianova, O. V., *PharmacolToxicol.*, **21**, 105 (1958).
12. Ambache, N., *Brit. J. Pharmacol.*, **6**, 51 (1951).
13. Burnstock, G., Campbell, G. ve Rand, M. w., *J. Physiol. (London)*, **182**, 504 (1966).
14. Douglas, W. W. ve Ritchie, J. M., *Federation Proc.*, **18**, 855 (1959).
15. Gray, J. A. B. ve Diamond, J., *Brit. Med. Bull.*, **13**, 185 (1957).
16. Burnstock, G. ve Holman, M. E., *Brit. J. Pharmacol.*, **23**, 600 (1964).
17. Bainbridge, J. G. ve Brown, D. M., *Brit. w. Pharmacol.*, **15**, 147 (1960).
18. Volle, R. L., *J. Pharmacol. Exptl. Therap.*, **135**, 45 (1962).
19. Bülbüring, E. ve Kuriyama, H., *J. Physiol. (London)*, **166**, 59 (1963).
20. Skou, J. C., *J. Pharm. Pharmacol.*, **13**, 204 (1961).

(Redaksiyona verildiği tarih : 21 Aralık 1970)